

UFO-RAPPORT

nr.1, 15 feb. 1977

INGET LIV PÅ MARS, NU TÄMLIGEN KLART!

TRE PERSONER MED EN TIMMES MINNESFÖRLUST
- UPPLOCKADE I UFO?

UFO- RAPPORT

är en informations- och medlemstidning utgiven av
SUFORC - Swedish UFO
Research Center

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: Borgny Tingstedt
ADRESS: Sturegatan 32 A, 571 00 Nässjö, Sverige/Sweden
TELEFON: 0380 - 737 97 vard. 16.30-22.00, lörd. & sönd.
9.00-22.00

ÅRSPRENUMERATION (4 nr): vanlig pren. kr 36:-
(Postgiro 88 31 76 - 0) stödpren. kr 50:-
MEDARBETARE: Hans Lauritzen, Thomas ü Orr.

ANNONSPRISER: Småannonser 95 öre/mm

Kvartssida kr 80:-

Halvsida kr 140:-

Helsida kr 250:-

Rabatt vid återkommande annonsering

COPYRIGHT: Allt eftertryck utan tillstånd från utgivaren
förbjudet.

Redaktionellt

INNEHÅLL

Redaktionellt2

Rymdfärder på nolltid
Boye.....3

Vikingprojektet del 2
Thomas ü Orr7

Radar-visuell
observation.....10

Ufo rapporter - Sverige.11

Rapportöversikt Norden.16

Rymdfart20

Kvinna från Fargo i USA
upplöckad i UFO?.....21

Schirmer-fallet.....23

Hemligt UFO-arkiv
frisläppt25

Nya rön från Mars
Thomas ü Orr28

Närobservation
i Connecticut29

Summa antal betalande prenumeranter under 1976 var 271 st, mot 230 st under 1975. Som ni själva förstår kan inte denna blygsamma ökning motsvara kostnadsökningen under 1976. Årets totala förlust kom att ligga på kr 4344:36. För att vi ekonomiskt ska klara av 1977 behövs cirka 350 betalande prenumeranter, dvs en ökning med 80 st mot 1976. Denna ökning bör lätt kunna genomföras om ni berättar för era vänner och bekanta om tidningen. Men nog om detta.

Ett av de största problem som vi ufologer har att brottas med vid undersökningar av observationer och behandling av dessa är, kan vi lita på observatören och dess eventuella vittnen? Av erfarenhet vet man att många, allt för många ljuger ihop en historia och kanske skaffar vittnen att backa upp den. Detta är i de flesta fall omöjligt att avslöja. Dock händer det ofta att observatören erkänner efter ett tag eller blir alltför hårt pressad vid en intervju, men hur många rapporter väntar på att avslöjas? En sak som egentligen alltid borde förekomma vid undersökningar är personundersökning på observatören och helst bör en utbildad psykolog närvara vid intervjun.

Erfarenheten har lärt oss att vi helst inte bör lita på ensamma observatörer, ungdomar eller en mindre grupp personer som känner varandra, rätt om dessa råkar tala sanning, såvida de icke håller fast vid sin berättelse under hypnos eller kan antas vara extremt pålitliga.

Sålunda verkar det som om det så omskrivna Travis Walton-fallet skulle vara bluff, detta påstår åtminstone Philip J. Klass och John J. McCarthy efter undersökning, i Phoenix Gazette den 12/7 1976.

RED.

Rymdfärder på nolltid

BOYE

I sin bok "Harmonic 695", framkommer Bruce Cathie med följande uttalande:

"Tiden är i sig själv en geometrisk figur, precis som Einstein påstod - i vilken som tidsfaktorn kan ändras, och hela universum väntar på att vi ska komma och utforska det."

"Under loppet av ett ögonblick skulle vi kunna genomfara enorma avstånd, ty avstånd är en illusion. Det enda som skiljer en plats från en annan är tiden. Om det vore möjligt att förflytta sig från en plats till en annan under en oändligt liten tidsrymd - eller på noll-tid - kommer båda platserna att samexistera enligt vår bevisning. Och genom att accelerera tidsfaktorn, skulle vi vara i stånd att bringa fjärran platser närmare. Detta är UFOnas hemlighet. De reser åstad med andra rumdimensioner omkring sig och flyttar runt bland positionerna genom att manipulera med rymdtiden."

Om C står för ljusets hastighet och M för massan, har Bruce Cathie funnit följande samband:

$$M = (C + \sqrt{\frac{1}{C}})$$

Einsteins berömda samband är som bekant:

$$E = MC^2$$

Einstein förklarade att fysisk materia inte var något annat än koncentrerade kraftfält. Det som vi kallar fysisk materia är i verkligheten en koncentration av vågrörelser. Olika kombinationer och mönster av vågor skapar i förening de myriader grundämnen och molekyler, som åter reagerar och skapar fysiska ämnen. De olika vågrörelserna hos ma-

terientycks oss solida, ty vi är samman-satta av liknande vågrörelser, som harmoniserar med dessa inom ett klart definierat område av frekvenser - och som kontrollerar de fysiska processerna i vår begränsade värld.

Einstein trodde att M - värdet för massa i formeln - skulle kunna förändras och ersättas med ett annat värde, som verkligen uttryckte den fysiska formen av ren energi.

Cathie satte in uttrycket för M i sin egen formel i Einsteins formel och fick:

$$E = (C + \sqrt{\frac{1}{C}})C^2$$

eller:

$$C^3 + \sqrt{C^3} = E$$

eller:

$$C^2(C + \sqrt{\frac{1}{C}}) = E$$

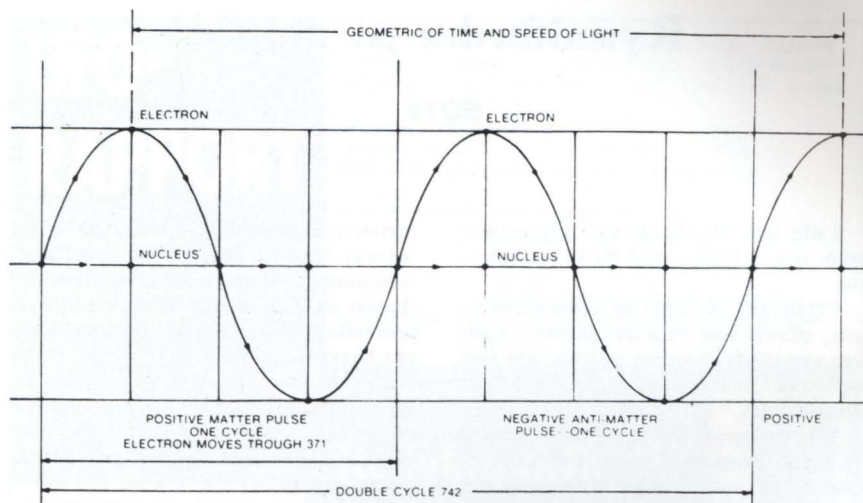
och många fler.

Med hjälp av dessa formler utvecklar man en atombomb. I denna omvandlar man som bekant materia till energi, men formeln kan omvändas, och vi kan - i varje fall teoretiskt - nu också omvandla energi till materia.

Likaledes fann han:

$$\frac{1}{g} = (2C + \sqrt{\frac{1}{2C}})(2C)^2$$

där g = tyngdaccelerationen. Med andra ord: en nyckel till resor i rymden. Och manipulerar man nu med tyngdaccelerationen genom att skapa och kontrollera ett speciellt elektromagnetiskt fält och dets frekvens, ändrar man på frekvensen hos C, ljusets s.k. fasta hastighet - och vips - sker en ändring i rymd-

Skapelsen av materia och antimateria i skiftande positiva och negativa spiralkretslopp. Frekvenshastigheten mellan varje impuls av fysisk materia bestämmer tidshastigheten och ljusets hastighet på varje given punkt i rummet. Atomkärnans väg genom rummet kommer också att vara en spiral, men för att förenkla diagrammet är den här ritad som en rät linje.

tiden, och man befinner sig på en helt annan plats i världsrymden.

Har man uträknat diametern hos himlaskroppen samt dess egenrotation, vore det möjligt att bestämma tyngdaccelerationen. Insatt i formeln ovan finner man det därtill hörande harmoniska värdet på C, varefter - ett tryck på en knapp - och man är vid det önskade målet, förhoppningsvis!

Jag ska här också påminna om att vetenskapen tidigare uttryckte sin förvåning över att den första marssonden dök upp på andra sidan av planeten efter ett omlopp med ett par minuters försening, vilket tycks bekräfta, att tid - eller ljusets hastighet - är en föränderlig faktor.

Bruce Cathie använde sina formler för att förutsäga de tidpunkter, då franska atomförsök i Stilla Havet skulle äga rum. Tidpunkterna stämde och bevisade samtidigt giltigheten hos hans formler.

Cathie påvisade att en atombomb endast kan bringas att explodera inom ett ganska bestämt geografiskt område på jordens yta få gånger om året under gan-

ska korta tidsrymder, som bör uträknas i förväg. Detta gör användandet av atomvapen i ett krig till en något spridd och utdragen affär, om man t.ex. måste vänta flera veckor på den tidpunkt, då en atombomb kan explodera över ett bestämt mål.

Det visar sig då också, att stormakterna i stället experimenterar med laser, med vilken de försöker skjuta ned varandras satelliter, ultrasoniska vapen som de som den försvunne franske professorn (omtalad här i UK) sysslat med, medan atomförsök samt kemiska-bakteriologiska försök är i starkt avtagande.

Till slut Cathies mycket klara och lättförståeliga (och underbyggda) teori om skapelsen av partiklar av materia och antimateria:

"Materia och antimateria skapas av samma vågors rörelse i rymden. Vågorna färdas genom rymden i spiralformade rörelser och passerar skiftande genom positiva och negativa stadier. Materia skapas i den positiva halvdelen - eller impulsen - och antimateria i dess nega-

tiva halvdel.

En elektron skapas av tre spiralförmedelvågrörelser i rymden. Dessa vågor passerar genom varandra vid 90° . Den punkt i rummet, där de skär varandra, manifesterar sig vad vi kallar en elektron.

Den således frambringade elektronen utför en spiralrörelse. Varje spiralrörelse på 360° skapar en enkel impuls. Elektronens cirkulära bana omkring atomkärnan är därför en illusion. Det är den relativa rörelsen av kärnan och elektronerna genom rummet, som ger en illusion av en cirkulär rörelse.

Den period, under vilken antimateria skapas är omöjligt att spåra, ty all synlig fysisk materia manifesterar sig i samma impulsstyrka liksom också varje instrument eller detektor, vi använder för att undersöka atomstrukturer.

Perioden eller frekvensgraden mellan varje impuls av fysisk materia skapar den enhet som vi kallar tid (liksom också ljusets hastighet) på det särskilda ställe i rummet som vi befinner oss, i varje givet ögonblick.

Då som frekvensgraden i de positiva och negativa impulserna blir antingen ökade eller förminskade, varierar tiden och ljusets hastighet i proportion därmed.

Och detta antagande skulle förklara tiden såsom en geometrisk faktor, såsom Einstein menade att den måste vara.

Vikan göra en grov jämförelse genom att betrakta en filmremsa. Varje bild på filmremsan kan liknas vid en enkel impuls av fysisk existens. Åtskillnaden mellan en bild och nästa föreställer en impuls med antimateria. När vi betraktar hela remsan, ses varje enkel bild som en statisk bild, och på ett visst sätt kan vi genom att sammanföra två av dessa statiska bilder - t.ex. en i var ände av remsan - se både forntid och framtid samtidigt. När filmen emellertid körs genom en projektor, får vi en illusion av en rörelse och ett tidsförlopp. Åtskillnaden mellan de enskilda bilderna uppfattas inte av våra sinnen på grund av hastigheten eller frekvensen av de enskil-

da bilderna på duken. Och genom att köra filmen snabbare eller långsammare kan vi ändra den till synes existerande tids-hastigheten hos handlingsförloppet i filmen.

För att spinna vidare på liknelsen: Vår uppfattning är en projektion. Vår dagsuppfattning (sinnet, knutet till kroppen) passerar från en impuls av fysisk materia till annan för gränserna av den fysiska strukturen, som vi kallar vår kropp, och ger oss således illusionen av konstant verklighet och av ett tidsförlopp.

Det är bara logiskt att anta, att vi har en tvillingström av uppfattning av antimateriasidan, vilket faktiskt skapar en spegelbild av vår egen individuella personlighet. (Detta postulat har redan framhållits av vetenskapsmän). Den frekvens varmed båda strömmarna av uppfattning, på såväl "minus"- som "plus"-sidan, manifesterar sig, ger vår uppfattning om den illusoriska verkligheten en bestämd plats i rummet och i tiden. (För att inte tala om vår kosmiska uppfattning, som ser båda ändar av "filmremsan" eller "filmremsorna" - alla våra liv - samtidigt! (Boye).

Med andra ord, när som frekvensen i pulsens manifestation ändras, endast en bråkdel, flyttas vår uppfattning (sinnet) i fysisk bemärkelse från en punkt i rummet till en annan, utan att vi är på det klara med att vi tillryggalagt något avstånd i fysisk bemärkelse. Detta kommer att vara en resa i rummet i sannaste bemärkelse.

Låt oss ta en annan liknelse. Vi kan betrakta en enkel spiralfjäder som representant för en elektrons vågrörelse genom rummet. Var annan 360° spiral föreställer elektronens tillstånd i fysisk materia, och det motsatta bör vara tillståndet för antimateria.

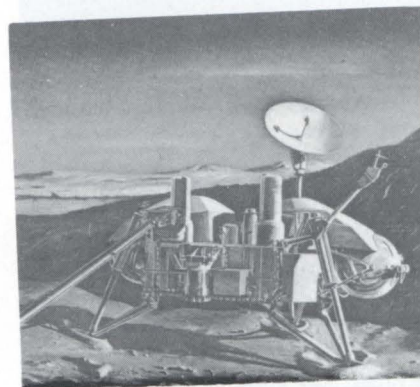
Det som skisserats förklarar, varför ljuset har beskrivits som förorsakat av både en vågrörelse och en impuls. Bägge förklaringarna är korrekta.

En ljusimpuls manifesterar sig när

forts. sid 26

VIKING-PROJEKTET del 2

Thomas Ü. Orr

I föregående avsnitt redogjorde jag för förutsättningarna för Vikingprojektet som sådant, främst av allt att söka fastställa huruvida någon livsaktivitet, organiskt liv i någon form, existerade nu eller på sannolikhetens grund kunde ha existerat tidigare, på planeten Mars. Olika slag av vetenskapliga undersökningar på plats, med hjälp av automatiska laboratorier ombord på landningsdelarna, skulle vara forskarna på jorden behjälpliga med detta arbete. Undersökningsområdet inbegrep såväl Mars tunna atmosfär, ytskikt och markprover inom räckhåll för grävskopans kapacitet.

Vikingfarkosterna dubbleterades för att säkerställa att någon av dem skulle nå fram till Mars och landsätta den instrumentförsedda landningsmodulen, allt enligt principskisser som illustrerade föregående artikel.

Den 20 juli 1976, efter mer än 10 månaders färd genom rymden, och efter mer än 700 milj. km tillryggalagd sträcka, skildes farkostens två komponenter, landaren och kretsaren - satellitdel i omloppsbana kring Mars - åt, i

MASSA: $645,5 \cdot 10^{24}$ kg	(0,108)
RADIE: $3,38 \cdot 10^6$ m	(0,530)
TYNGDKRAFT: $3,84 \text{ m/s}^2$	(0,385)
AVSTÅND SOLEN: $2,28 \cdot 10^{11}$ m	
DYGN: 24 t 37 m	(1,03)
ÅR: 686,5 jorddygn, 666,5 marsdygn	

avvaktan på landsättningen senare samma dag. Mjuklandningen skedde i Chryse-regionen, c:a 22° N bredd. Viking II:s landningsmodul tog mark den 3 september 1976, i Utopia-regionen på c:a 48° N bredd.

I det stora hela genomfördes landningsfasen planenligt. Till dramatiken bidrog dels brutna radioförbindelser med Viking II under landarens färd ned genom Mars-atmosfären - problemet klarades dock av från rymdkontrollen i Pasadena, Kalifornien; dels de i TV och eljest omskrivna problemen med grävskopans funktion. Fel, som även de avhjälpes från jorden.

Allt sedan sekunderna efter I:ans landsättning har telemetrisändningarna kontinuerligt eller också på kommando rapporterat data, siffermaterial som omvandlats till kurvor, tabeller och bildmaterial. (I början av november 1976 trädde Mars i sin bana kring solen in bortom den, varvid teleförlinerna avbröts. I samband med detta gavs signal från rymdkontrollen till landarna på Mars varvid sändarna stängdes av. Satellitdelarna, kretsarna, fungerar som relästa-

tioner. I slutet av december 1976 kommer Mars åter i gynnsam position då också instrumenten aktiveras på nytt.) I och med detta har den första fasen av Vikingprojektet fullbordats, varför det finns skäl att redogöra något för de upptäckter som kan intressera en bredare allmänhet.

Man bör komma ihåg, att p.g.a. den oerhörda mängd data som mottagits vilka inte på länge än kan komma att behandlas, än mindre tolkas och utvärderas, är de offentliggjorda informationerna att betrakta som preliminära. Trots det föreligger flera sensationella resultat.

Ytstrukturen

Viking I tycks ha landat på en uttorkad flod- eller sjöbotten med sanddynor och klippblock inom "synhåll". II:an "hamnaden" i ett synnerligen kargt område helt täckt med klippor.

Viking II sände lördagen den 4 september 1976 bilder till rymdkontrollen i Pasadena av sin landningsplats. Efter den första analysen meddelade chefen för projektets fotografiska avd. följande: "Landningsplatsen är slätare och mindre framträdande än den plats där Viking I landade. Men stenar så långt ögat kan se."

Bilderna visar inga tecken på de ökenliknande sanddynor som forskarna säger sig ha iakttagit från fotografierna tagna från satellitdelen.

TV-bilderna visar oss att Marslandskapet är storslaget ödsligt - rödaktiga klippor, rödlysande sand och en rödaktig Marshimmel. Färgen beror sannolikt på en riklig mängd vattenhaltig järnoxid (här på jorden benämnt "limonit").

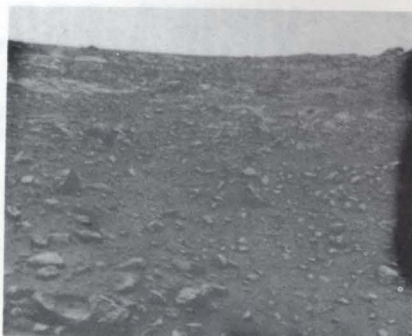
I den tunna Marsatmosfären sprids ljuset av stoftpartiklar som virvlas upp av vindar.

Prov som företagits av Marsstoffet förbryllar forskarna. Det är ännu ej utrett varför stoftproven oxiderar (förbränns) explosionsartat under vissa betingelser.

Meteorologiska observationer

Det är vindstilla om morgonen och om natten på Mars. Under Marsdagens eftermiddagar blåser en bris om 6 a m/s. (Under vinterhalvåret har dock Mariner 9 sonden uppmätt orkaner med vindstyrkor om 100-150 m/s.)

Temperaturvariationerna är regel-

bundna: vid utkanten av den tropiska zonen, där Viking I landade, är nattetemperaturen -87°C, middagstemp. -29°C, under det att Viking II, som landade inom den tempererade zonen, på ungefär samma latitud som Paris, har uppmätt nattetemp. på -89°C och e.m. temp. på -38°C.

Lufttrycket, som på jorden normalt i genomsnitt är 1013 millibar, har på Mars uppmätts till i snitt 7,7 millibar.

Marsatmosfärens sammansättning är betydligt mer komplex än vad som man tidigare haft anledning att tro. Den består till c:a 95 % av koldioxid, 4 % molekylärt kväve, och 1,5 % argon. Viking II har också helt nyligen rapporterat förekomst av ädelgaserna krypton och xenon. Atmosfären innehåller också så pass mycket fuktighet att morgondimma förekommer. Eftersom Mars' tyngdkraft är så blygsam i förhållande till jordens, endast 0,385 ggr jordens tyngdkraft (massa 0,108 ggr jordens), förmår den inte hålla kvar de s.k. snabba atomer som syre och kväve (flykthastighet endast 5 km/s). Mariner 9 gav oss data beträffande avdunstningen per dygn, 240 kubikmeter vatten som ångar ut i rymden från Mars i form av mikroskopiska droppar.

Av allt detta drar forskarna nu den slutsatsen, att det kan finnas förhållanden mer vatten på Mars än på jorden! Viking II:s kretsare studerar iskalotten på Mars nordpol spektroskopiskt, och man konstaterar, att den består av fruset vatten i stället för kolsyresnö som vetenskaparna hela tiden trott.

Upptäckten betecknas som ännu ett tillskott till bevisen för att lämpliga livsbetingelser en gång funnits på Mars.

Flera forskare håller nu också för troligt att vatten i stora mängder finns som ständig is under markytan.

Mätningarna av mängderna ädelgaser bör kunna ge underlag för beräkning av hur mycket vatten, väte och kväve som en gång funnits på Mars.

Tobias Owen, en av forskarna bakom Vikingprojektet, säger att förekomsten av argon gett vid handen att Mars på sannolika skäl för någon årmiljard sedan haft en atmosfär tio gånger tätare än vad som är fallet idag. Därmed också tät nog för att vatten på och i marknivå inte avdunstat från planeten.

Kemiska analyser i automatlabbet

För att undersöka den kemiska sammansättningen hos ytmaterialet som tagits upp av grävskopan, använde man sig av en metod baserad på s.k. röntgenfluorescens - se illustration i föreg. artikel. Materialet röntgenbestrålas varefter det är möjligt att ur fluorescensstrålningen bestämma arten och proportionerna av de grundämnen som förekommer i markytan. Man har funnit att den bestod av kisel (13-15 %), järn (12-16 %), svavel (2-7 %), kalcium (3-8 %), aluminium (1,5-2 %) ävensom flertalet andra på jorden förekommande och kända grundämnen.

Med hjälp av gaskromatografen och masspektrografen skulle man, enligt planerna, kunna påvisa förekomsten av kol och organiska molekyler i dessa markprover, vilket skulle kunna tyda på förekomsten av organiskt liv - men hittills helt förgäves.

På jakt efter organiskt liv - biologiska experiment

Under det att nya viktiga insikter vunnits med hjälp av kemiska analyser, är de hittills erhållna resultaten av olika biologiska experiment förbryllande svårtolkade, främst p.g.a. motstridigheter i resultaten vid upprepande av enahanda experiment.

Som vi vet, härbärgerar varenda landare tre mikrobiologiska, automatiska laboratorier, med hjälp av vilka man förhoppningsvis skulle kunna påvisa förekomst av organisk livsaktivitet. I princip skulle detta ske genom iakttagande av hur omgivningen påverkas och förändras till följd av att organismer upptog näring och utsöndrade avfallsprodukter.

Första undersökningen omfattade ett

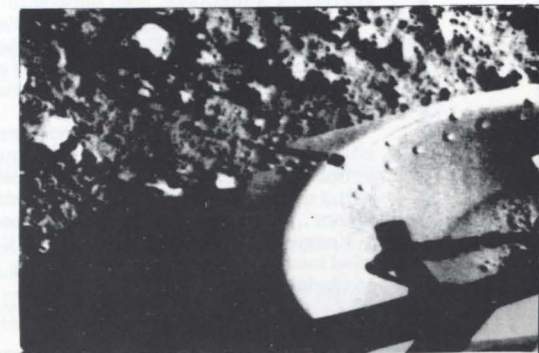
fotosyntetiskt experiment med avsikt att påvisa kol-assimilation. Ett markprov införskaffades med hjälp av grävaren och exponerades för en artificiell Marsatmosfär under några dygn. Kolet i koldioxiden hade då bytts ut mot radioaktivt kol C-14, varpå provet hettades upp så att ev. organiskt material förgasades. Det resultat som man fick var den, att det överensstämde med det som man skulle förvänta sig om det förekom mikroorganismer.

Problemet var, att detta resultat stod i motsatsförhållande till de helt negativa kemiska analyser som företagits av markproven!

Ytterligare två biologiska experiment företogs, med förhoppning om att de skulle kunna skingra mystiken kring nämnda resultat: det ena ett metaboliskt, och det andra ett gasutbytesexperiment.

I metaboliexperimentet fuktades markprovet med en näringslösning (se illus. i föreg. artikel) innehållande radioaktivt kol. Det förväntade resultatet, bevis på organiskt liv, infriades inte, utan i stället fick man en synnerligen stark utveckling av koldioxid, vilket tolkas så, att det snarare försigått kemiska än biologiska processer.

Gasutbytesexperimentet omfattade försök med markprovet som fuktats med näringslösning och vilket nu utsattes för en artificiell atmosfär innehållande ädelgaserna krypton och helium, samt koldioxid. Resultatet av detta experiment var smått sensationellt: en helt oförutsedd kemisk reaktion med explosionsartad syreutveckling. Också i detta fall rör det sig säkerligen om en kemisk och ej en biologisk reaktion. Det hela är helt oförklarligt för forskarna på jorden, och man försöker nu efterlikna på jorden den ob-

serverade reaktionen.

F.n. tror forskarna att markprovet innehåller en kemisk förening som är oxiderad över det normala kemiska tillståndet, dvs en superoxid, som med fritt vatten reagerar så att det bildas vanlig oxid och syre. Det har även framkastats att det skulle kunna finnas en superoxidat tillstånd av järn på Mars och som skulle ge upphov till de observerade reaktionerna.

Senaste analysen

I november 1976 meddelades det från Pasadena, att forskarnas hopp om att hitta liv på Mars minskat ytterligare, då Viking II:s automatiska lab inte heller efter ytterligare undersökningar gav något resultat som tydde på förekomsten av organiska molekyler i planetens yt-

lager.

Det senaste provet hade då tagits under en sten på marken, och efter upphettningen och studium i masspektrometern, rapporterades inga som helst spår av organiska substanser av sådant slag som man vanligtvis associerar med liv.

Även om frågan om det finns organiskt liv på Mars fortfarande är olöst, och forskarna ser sig nödsakade att konstatera, att åtminstone de områden som nu hunnits bli undersökta är helt sterila, hyser man förhoppningar om att genom förnyade biologiska experiment, under den andra projektfasen med början i slutet av december 1976, få mer definitiv klarhet i frågan.

UFO-Rapport kommer att även i fortsättningen att bevaka utvecklingen och rapportera i kommande nummer nya rön som offentliggjorts.

Radar-visuell observation !

CARACAS (DPA) - Två UFOs upptäcktes på radar vid Simón Bolívar Flygplatsen i Caracas, Venezuela.

Enligt tidningen, orsakade UFO:n som upptäcktes uppståndelse i kontrollcentralen vid flygterminalen.

Informationen tillägger att tekniker vid kontrolltornet krävde att UFO:n skulle identifiera sig, "en order som inte följdes och sekunderna efteråt försvann båda föremålen med överljudshastighet i nordvästlig riktning ut över Karibiska Havet."

Tidningen berättar för läsarna att den "sensationella händelsen" bekräftats genom pålitliga källor vid flygplatsen och att en "topp-hemlig" rapport har förberetts för att presenteras inför "Dirección de Aeronáutica Civil" och "Ministerio de Comunicaciones" (Civilflygstyrelsen & Kommunikationsministeriet), och möjligen även för Försvarsdepartementet "för att analysera situationen som uppkommit genom de mystiska farkosterna."

Informationen tillägger att UFO:n först uppträdde på radarskärmarna vid kl. 22.14 (2.14 GMT) på måndagskvällen den 15 mars 1976, och påkallade radaroperatörerna "som inte hade några preliminära rapporter om någon maskin i luften vid den tidpunkten, och inte några med så ovanligt hög hastighet som föremålen flög med."

"De fick order att genast identifiera sig vilket inte åtlöddes utan istället rörde sig maskinerna mot området med landningsbanor, över vilka de passerade med överljudshastighet, uppskattningsvis mer än 5000 km/h, vilket enligt experter inga flygplan kan komma upp i idag, inga gjorda av oss människor." Åtminstone inga av dem stormakterna erkänt att de har.

Korrespondenten för tidningen "El Nacional", som skrivit artikeln, är känd inom journalistbranschen som en seriös person som aldrig skulle "låta använda sig till något påhitt."

KÄLLA: Mayoria, Buenos Aires, 17/3 1976.

ufo rapporter

SVERIGE

LIDINGÖ, 20/9 1976 ?

Ett äldre par på ön var på väg i bil. När de befann sig mittemellan brandstationen och missionshemmet så såg de två starka ljus på himmelen.

Båda konstaterade att det inte kunde vara ett flygplan. De hörde ett surrande ljud från föremålen, som avlägsnade sig långsamt och försvann.

(Lidingö Tidning, 7/10 1976)

NYKÖPING, 30/9 1976

Håkan Lundgren i Nyköping berättar följande angående sin observation den 30 september:

- Jag stod på balkongen vid 20-tiden på kvällen då liksom en mörk massa dök upp i nordväst. Då den närmade sig steg den brant uppåt och 15-20 ljuspunkter i en något oregelbunden snöplotsformation blev synliga.

Föremålen lyste starkare än stjärnor och på 20-25 sekunder var de försvunna med hög hastighet.

(Folket, 17/11 1976)

TREKANTEN, 1/10 1976

Det var kl. 22.50 på kvällen som en familj i bil utanför Trekanten, gjorde sin iakttagelse. Till att börja med liknade det en liten röd prick som växte allt eftersom den kom närmre och så småningom stannade ovanför ett skogsparti i närheten av Trekantens samhälle. Det såg ut att vara 10-15 meter i diameter och halvklotsformat. Efter ungefär fem minuter verkade det som om föremålet dalade ned i skogen.

Familjen som gjorde iakttagelsen såg hur tre bilar körde in på en mindre privat väg i den riktning där föremålet befann sig. Familjen själv tog också bilen och körde samma väg, men upptäckte inget föremål.

(Barometern, 12/10 1976)

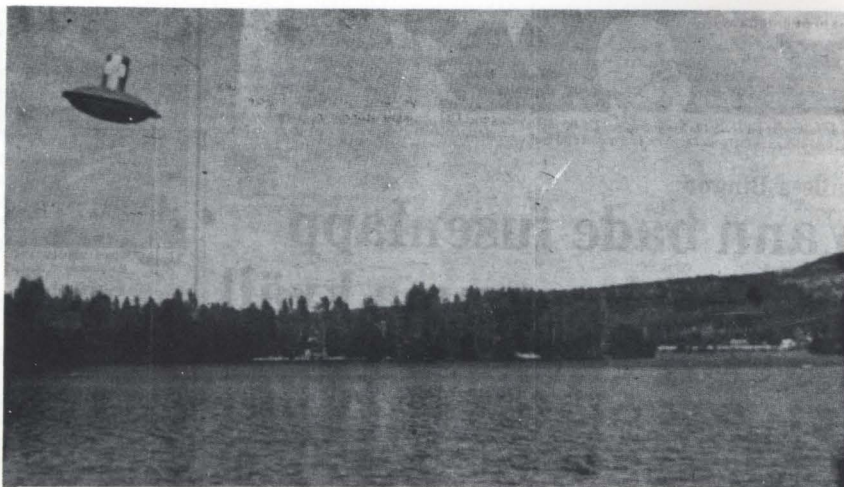
FRISTAD, 2/10 1976

Mats Rydén i Fristad som befann sig tillsammans med en kamrat och dennes föräldrar och syster berättar att följande hände.

På den mörka himlen över plastfabriken i Fristad kom ett lysande, metallfärgat föremål ljudlöst glidande. Farkosten hade den traditionella tefatsformen och tycktes komma från Bredaredshållet. Avståndet gick ej att bedöma.

Föremålet var synligt i någon minut och försvann sedan. Det rörde sig aldrig i sidled utan färdades rakt fram mot iakttagarna, sänkte sig sedan och försvann.

(Borås Tidning, 10/10 1976)

BACKE, 7/10 1976

En amatörfotograf i Tjarnäset, Backe, har tagit två färgfoton som han påstår ska ha ägt rum i början av oktober. Bilderna är tagna i byn Tjarnäset mot Vängelsby. Vattnet som vi ser på det första fotot är Vängelälven (en bifurkation mellan Faxälven och Fjällsjöälven). Fotografen säger:

- Jag skulle fotografera det vackra höstlandskapet och gick därför ut en förmiddag vid 11-tiden. Jag är ingen pressfotograf och kan inte heller mixtra med bilder. En märkelig tingest kom med på bilderna. Den var ljudlös och passerade synfältet med stor hastighet.

(Västernorrlands Allehanda, 18/10 1976)

BARNARP, 8/10 1976

Hans Carlsson från Barnarp berättar följande angående fenomenet han såg vid kl. 18.10 på kvällen:

- Min fru och jag satt i bilen. Då såg vi plötsligt ett lysande föremål på himlen. Samtidigt hörde vi en summerton på radion. Det hela varade väl inte mer än 3-4 sekunder.

(Smålands Folkblad, 9/10 1976)

NORRBY, 12/10 1976

Jerry Lindgren som bor på Dalbogatan på Norrby såg vid 19.30-tiden på tisdagen något som såg ut som ett flygande tefat som förflyttade sig på himlen från Trandared mot Ryda och tillbaka igen. Föremålet var ljust och när det återkom sänkte det signer och skiftade färg till rött och violett. Vid sänkningen avgav det även ljusstrålar mot marken.

(Borås Tidning, 13/10 1976)

BOLLMORA, 21/10 1976

Det hela hände på torsdagen strax efter halv sex på kvällen när fru Lena Eriksen var på middagsbesök hos sin mor som bor i närheten av Bollmora.

Lena Eriksens mor, Harriet Ricking, såg ut genom köksfönstret och fick se en

underlig farkost som svävade över hustaken. Modern ropade på sin dotter.

- Jag kupade händerna framför fönstret för att se ordentligt. Då fick jag se ett stort föremål kanske 50 meter högt upp i luften.

- I maklig takt svävade det fram där. Det var stort och runt med två fönsterrader som gick runt om farkosten.

- Från föremålets översida steg en ljus rökpelare. Däremot hördes inte ett ljud. Det försvann mot Nacka-hållet och jag sprang ner på gården för att se om jag verkligen sett rätt.

(Södernyheter, 10/11 1976)

LINDÅS, 21/10 1976

Vid 18.50 på tisdagskvällen var en nybrobo på väg till Lindås då han såg ett föremål som han inte kunde identifiera. Nybrobon körde bil och några kilometer från Lindås strax före avtagsvägen mot Skuteryds flygfält upptäckte han en underlig maskin svävande över trädkropparna.

Föremålet befann sig ett 100-tal meter från vägen och uppskattades ha en diameter på 10-15 meter och ett par meter högt.

Vittnet som önskar vara anonymt berättar att eftersom han hade lite bråttom stannade han inte till, men fick ändå en bra titt på föremålet.

- Den runda tingesten syntes tydligt - det rädde vid tillfället klart väder - och det var sannerligen ett färgsprakande föremål. På sidorna av tingesten syntes tydligt fönster och upplystes med rött, gult samt blått eller grönt sken. Det rörde sig om klara färger och från mitten på tingesten lyste ett vitt sken rakt upp.

(Östra Småland, 23/10 1976)

HÄRADSBACK, 5/11 1976

Marita Johansson, maken Bert och deras barn blev alla vittne till hur flera ljussken kom seglande på himlen. Det var en fredagskväll för två veckor sedan som det hände.

- Vi satt och tittade på TV, berättar Marita Johansson. Då frågade någon vad det är som blinkar ute.

- Det är nog något i verkstaden, sa jag, och sen tänkte vi inte mer på det. Så en stund senare skulle jag lägga pojken och när jag skulle till att dra ner rullgardinen så kommer två stora lysande föremål och seglar.

- Det var ett enormt skarpt sken och föremålen kom alldeles över trädkropparna. De gick så lågt att det såg ut som om de skulle vända på parkeringsplatsen härutaför. Men så seglade de bort mot skogsbrynet. Och helt plötsligt försvann de!

- Barnen blev förskräckta och det var inte utan att jag själv tyckte det var otäckt. Jag ropade på min man för att han skulle se det också. Han kom för sent första gången, men efter någon minut kom två nya ljussken och då fick han också se.

Föremålen som sågs tycktes vara en meter stora med ett skarpt gulrött sken med flammmande gult i. De var också ljudlösa, för inget hördes då fönstret öppnades.

- Men barnen i söndagsskolan berättade för våra barn att de också sett ljussken - t.o.m. de som bodde en halvmil bort!

(Kronobergaren, 20/11 1976)

GÄLLIVARE, 8/11 1976

Maria, 16 år, och hennes mor Hillevi Blind var på väg i bil mot Gällivare från Ullatti vid sextiden på måndagskvällen när det mystiska skenet dök upp bakom bilen.

Händelsen inträffade mellan Dokkas och Mattivaara.

De trodde först det var en bil bakom som tänkte köra om, men de kom underfund med att ljuset var för starkt och att det trängde igenom dimman. Maria som kunde hålla ständig uppsikt bakåt berättade hur det lyste i olika färger, i alla blå nyanser. Ljusskenet var så starkt att det även lyste upp husvagnen framför dem och plötsligt bara försvann det.

(Norrländska Socialdemokraten, 11/11 1976)

GARPENBERG, 14/11 1976

En hel familj som var på hemväg, efter ett besök hos bekanta, kunde under c:a 10 minuters tid följa ett mystiskt föremåls väg genom luften.

Klockan var omkring halv ett på natten och det var mulet. Föremålet rörde sig ljudlöst framåt omväxlande med att det tycktes stanna upp och stå helt stilla i luften. Sedan det ändrat riktning ett par gånger försvann det slutligen i riktning mot horisonten över Intrånget.

(Södra Dalarnas Tidning, 18/11 1976)

KOLLSVA, 14/11 1976

Det hela hände hos Arne Gällström, som hade besök av sin dotter och måg från Köping, samt deras dotter och hennes pojkvän, Dan-Börje Ryhman från Kolsva. Agneta Lindgren var den som först kom för att se vad Gällström upptäckt. Föremålet tyckte hon hade den klassiska tefatsformen. Föremålet var silvergrått och glänsande, det gav intryck av att vara belyst. Till att börja med stod det på högkant, men ändrade sig till horisontalläge. Det sågs nordost om Kohlswa Jerverk och rörde sig mot detsamma i nedåtgående riktning. Agneta såg ett starkt orangefärgat ljus på föremålets högra sida underifrån. På motsvarande sida men ovan till syntes en uppåtriktad rökslinga.

Agnetas mor, Anette Lindgren, såg endast det orangefärgade ljuset och samma sak observerade även fadern, Rolf Lindgren. Agneta och Dan-Börje såg hur föremålet sakta försvann i riktning bortom vattentornet. De hörde en knall och en rökslinga steg upp från den förmodade nedslagsplatsen.

Agneta och Dan-Börje åkte iväg i bil. De observerade ett större föremål som cirklade på mycket hög höjd över nedslagsplatsen. Det stora föremålet lyste starkare än en stjärna och var vitt till färgen. Ett flygplan passerade förbi. Det stora föremålet riktade tre ljusstrålar nedåt mot den plats det lilla föremålet gått ned. Då höjde sig det lilla föremålet och visade omväxlande rött och blått sken. Efter ungefär 15 minuter låg det lilla föremålet strax under det stora och började avlägsna sig i riktning mot Köping. Det stora föremålet låg dock kvar och observerades i ytterligare 45 minuter.

(Bärslagsbladet, 16/11 1976)

LULEÅ, 15/11 1976

Göran Hedberg och Lars Lundberg kom promenerande på Sandviksgatan i Luleå vid 17-tiden då de fick se ett orangefärgat sken ovanför NJA. Skenet kom från ett klotrunt föremål som kom glidande i luften. Det stannade till en kort stund i luften innan det fortsatte ut till havs.

(Norrbottens-Kuriren, 17/11 1976)

GÄLLIVARE, 15/11 1976

Inga-Lill Axelsson, Nattavaara, var på väg hem i bil efter ett föreningsmöte i Gällivare samhälle när hon en halv kilometer från Gällivare såg ett UFO vid klockan

22.15.

Hon upptäckte ett liggande, rödlysande föremål till vänster om vägen. Det stod stilla i luften. På vänstra kanten av föremålet förenade sig en lysande eldboll med det större. Eldklotet var blåvitt och starkt lysande. Båda föremålen lyste upp terrängen runt omkring.

Hon saktade in och tittade på föremålen. Plötsligt försvann föremålen utan att ha rört sig.

(Norrländska Socialdemokraten, 18/11 1976)

LULEÅ, 16/11 1976

På tisdagskvällen mellan klockan 18 och 19 var Olle Rostmark, 35, ute på nöjes-turi i sin bil på en liten skogsväg. När han kom ut ur en kurva fick han se ett kraftigt sken på vägen.

Det verkade nästan som om ljuset som kom uppfra sökte något. Ljuskäglan följde vägen mot Olle Rostmarks bil. Inom en sekund kolliderade den med bilen. Hela bilen skakade till och Olle fick som frossa i hela kroppen. När han kom hem darra-de han så att han knappt kunde stå på benen.

Dagen därpå kunde inte Olle gå till jobbet. Han kunde inte se klart, allt verkade dimmigt. En läkare han besökte trodde han svetsat utan skyddsglasögon och skadat ögonen.

(Norrländska Socialdemokraten, 20/11 1976)

HUDIKSVALL, 19/11 1976

Vid halvsjutiden på fredagsmorgonen skulle en dam på Öster i Hudiksvall släppa ut sin katt, då hon fick se tre illröda klot som bildade en triangel och långsamt gled fram över trädtöpparna. Inte ett ljud hördes. Hon sprang in och ringde till en granne som också gick ut och tittade. Efter fem minuter gled de lysande kloten ned bakom trädtöpparna och bort över Östanbäck.

(Hudiksvalls-Tidningen, 20/11 1976)

HASELA, 27/11 1976

Ilördagsupptäckte Olle Swing i Hassela ett eldrött klot som plötsligt steg upp över trädtöpparna. Det började med några ljusblixtrar för att sedan plötsligt bilda ett eldrött lysande klot som långsamt steg upp över skogen. Klotet syntes bara några sekunder för att lika snabbt försvinna. Men en stund efteråt "hängde" en ljusring kvar i luften där klotet försvunnit.

(Hudiksvalls-Tidningen, 2/12 1976)

JULITA, 29/11 1976

På måndagskvällen vid 18-tiden såg Reinert Thunqvist ett flygande föremål över Hagby skola i Julita. Föremålet gav ett gulaktigt sken ifrån sig och sågs i öster på ganska låg höjd. Det försvann i sydost.

(Eskilstuna-Kuriren, 1/12 1976)

SOLLEFTEÅ, 5/12 1976

En Sollefteåfamilj observerade natten mot söndag kl 02.30 ett egendomligt flygande

forts. sid 19

RAPPORTÖVERSIKT

NORDEN

DANMARK:

23 juli 1976

Kl. 20.15. 15 minuter. Vestborg Fyr, 8791 Traneberg, Samsö. Sydsydväst 30°.

En fyrmedarbetare från Vestborg berättar följande:

"På väg till järnvägsstationen från fyrtornet såg jag två bländande vita ljusklot bredvid varandra. Jag skyndade över till vaktstugan för att titta på dem i en kikare 10x 80."

Föremålen såg ut som två jättestjärnor över havet mellan Samsö och Nordfyn, något under molnskiktet; de hade inga utstickande detaljer. Det var fascinerande att se dem under en kvart.

SOK Korsör blev strax underrättat. Objektet försvann plötsligt bland molnen.

Fyrmästaren och dennes familj var vittne till sista fasen av observationen. SOK upplyser att det vid gällande tidpunkt inte fanns några flygplan eller helikoptrar i området. Rapportören upplyser, att molnbasen låg på c:a 3000 meters höjd, och han uppskattar avståndet till föremålen till c:a 8000 meter. Objektet kan närmast betraktas som självlysande.

(UFO-Nyt 6/76)

26 juli 1976

Kl. 23.40. 3 minuter. 4600 Köge. Syd 50° - Öst 45°.

Observatören såg ett föremål stort som ett knappnålshuvud, blå-vitt till färgen, då han stod och betraktade stjärnhimlen. Han berättar:

"Föremålet kom från söder; först bedömde jag det att vara en satellit på grund av dess låga fart och konstanta ljus. I zenit företog föremålet en kursändring, direkt mot öster, varefter det försvann utom synhåll. Ljuset blev svagare och svagare."

Rapportören stannade ute ännu en stund efter händelsen; senare såg han flera satelliter och ett otal stjärnskott. Den första observationen kunde endast skiljas från de andra på grund av den plötsliga kursändringen. (UFO-Nyt 6/76)

30 juli 1976

Någon gång mellan kl. 02.00 och 03.00. 15-20 minuter. 9492 Blokhus. Nordnord-öst 50°.

Rapportören, en dam, observerade ett föremål med en storlek som en ärta hållen mellan tummen och pekfinger på utsträckt arm. Det hördes inget ljud av något slag under observationen, som kunde härstamma från föremålet. Torben Birkeholm, SUFOIs representant för Nordjylland, har upptagit följande rapport.

Fru A.J. var tillsammans med sin svägerska i deras sommarstuga, och tidigt på morgonen den 30/7 1976 vaknade hon och satte sig inne i stugan. Hon satte sig på en stol och såg ut genom ett fönster åt öster, varvid hon plötsligt fick syn på något märkligt. Över grannens tak, som ligger 50 meter bort, kunde hon se ett aluminiumglänsande föremål 50-55° upp i nordnordost. Hon kunde inte ange tidpunkten, men det hade börjat ljusna och hon var mer än 2, i varje fall mellan 1 och 3. Föremålet lyfte inte självt, men tycktes vara upplyst av solen, som ännu var under horisonten. Föremålet var högt upp, och flera gånger sågs molnskyar driva fram under föremålet, som måste varit högre upp än dem. Föremålet var något större än skorstenen på grannens hus (en ärtas storlek), och svävade till synes utan att röra sig. Föremålets form var det som fick fru A.J. att rycka till och lägga märke till olika detaljer.

Överdelen var en liksidigtriangel med spetsen nedåt. Från spetsen gick en "stång" lodrätt ned. På var sin sida om stången fanns tre vågräta "armar", som gick rakt ut från "stången." Armarna var åtskilda med ett mellanrum, där himlen kunde ses igenom. Tyvärr kunde damen inte avgöra, hur föremålet "slutade" nedtill.

Efter 5-10 minuters observation kom hon underfund med att hon borde ha ett vittne. "Det vore nog ingen som skulle tro mig annars", sa hon. Hon gick därför in för

att väcka sin svägerska, fr. A.L. Hon fick föremålet utpekad för sig och utbrast: "Vad är det för något?" De enades om att det var något särdeles ovanligt och något för dem okänt. Tillsammans så observerade de föremålet i 5-10 minuter. Därefter gick de till sängs igen. Föremålet hängde stadigt kvar på samma plats, orörligt. Då de steg upp några timmar senare, var föremålet försvunnet.

När man kastar en blick på teckningen, tycks den påminna om en grov skiss av en pappersdrake med "armarna" som delar av svansen. Däremot talar bl.a. skyarna som täckte föremålet flera gånger, och att draken därför skulle ha en mycket lång lina och/eller att skyarna skulle gått mycket lågt. Rätt om det kan tänkas, tycks det i samband med proportionerna m.m. osannolikt.

Formen skulle också kunna påminna om ett sjömärke e.l., men enbart höjden och att föremålet inte var ett sjömärke, utesluter detta.

Den 30/7 1976 gick solen upp kl. 04.14.

(UFO-Nyt 6/76)

NORGE:

9 dec. 1976

A. "Jag såg det flygande lysröret i söndags förmiddag och jag känner mig övertygad om att det inte var ett stjärnskott," säger Lars Høihjelle, inspektör vid fiskeridirektionen och bosatt i Ålesund. Han stod på söndagsförmiddagen på riksvägen vid Omenås i Valldal och pratade med Alfred Ruset från Valldal, då de plötsligt fick se det lysande föremålet fara fram över himlen.

"Det färdades många gånger snabbare än ett jetplan - så fort att det inte gick att registrera varken form eller färg, trots att vi såg det över en sträcka på flera kilometer. Det var försvunnet på ett ögonblick. Allt jag kan säga är att det var någon ovanlig färg och ljusintensitet, men jag kan inte beskriva det närmare - ty hela observationen var över så snabbt," säger Høihjelle.

Ruset och Høihjelle, såg föremålet i nordvästlig riktning över fjället mot Stordal. Det följde fjällkedjan vid Seljebotnskaret, och sett från Omenås, verkade det som om det passerade längs med Stordal.

"Banan var helt vågrätt. Det var ett fantastiskt ljus, men farten var så hög att jag tvivlar på att någon hann lägga märke till varken form eller färg," säger Høihjelle.

B. "Det var strax före söndagsgudstjänsten i radio på förmiddagen som jag såg ett lysandeföremål passera vårt hus på Godøya. Det verkade som om det landade i skogen lite längre upp på ön. Jag bor nere vid sjön," berättar Liv Godø, i telefon till SA. "Det var inte bara en synvilla, något man inbillar sig?", frågade tidningen fru Godø.

"Nej, det kan ni vara säkra på. Jag såg föremålet och jag klädde på mig i all hast, och satte av upp mot området som föremålet tycktes ha landat. Ty detta var verkligen intressant. Jag ville veta mer om det jag såg, men tyvärr, åkte jag på en blåsning. Det fanns inget spår efter något."

Liv Godø, berättar vidare att föremålet färdades från öster mot väster, och att det var ganska stort, c:a en halv meter mätt med utsträckt arm. Det tycktes delys vara genomskinligt när solen sken på det. Det var så nära som 300 meter, så det bör ha varit något hanfast hon sett, och inte bara en illusion.

Hon berättade vad hon sett för att hon var säker på att andra sett något liknande, och för att det kom i tidningen.

(UFO Forum, Rapportnytt 5/76)

FORTS. FRÅN SID 15 UFO RAPPORTER SVERIGE

föremål. Föremålet svävade över T3, bergverkstaden och kraftverket omkring en timme.

Föremålet uppgavs vara omkring 45 meter i diameter med mörk ovalsida. Undersidan strålade av ett orange sken och under detta ett orange dimliknande sken. Under detta i sin tur ett rött diffust sken. Farkosten rörde sig även mycket snabbt i ett sick-sack-mönster.

(Nya Norrland, 6/12 1976)

KRAMFORS, 5/12 1976

Patriks morfar Alf berättar att sonsonen kom nerrusande från sitt rum. Han var mycket upphetsad och rädd och sa att han sett något underligt på himlen. Enligt 7-åringens berättelse skulle ett stort, runt och lysande föremål ha svävat bara 50-talet meter från huset. Han ritade en skiss över föremålet.

(Nya Norrland, 7/12 1976)

NYKÖPING, 23/12 1976

Dagen före julafton, klockan 15.30, åkte Gert Frygnevik och Kenneth Karlsson, båda från Trosa, Studsviksvägen mot Nyköping. Någon kilometer från Tystbergaavfarten fick de se ett par ovala ljussken på himlen.

De stannade bilen och såg att de rörde sig, vickade fram och tillbaka efter ett bestämt rörelsemönster. De åkte ytterligare ett stycke och stannade på nytt. Då stack det ena ljuset rakt upp och försvann. Det andra stack samtidigt iväg i en båge mot Tystberga. Det tycktes ha en jetstråle eller eldsvans bakom sig.

Ett stycke närmare Tystberga upptäckte de ytterligare två likadana föremål. De stod ungefär över Nyköping. Senare försvann ett av dem, medan det andra stod kvar åtminstone de fem minuter de befann sig i Tystberga.

(Folket, 31/12 1976)

KIRUNA, 28/12 1976

Karin Bylin, 65, såg tidigt på tisdagsmorgonen från sitt sovrumsfönster på Lappgatan i Kiruna ett starkt ljus som rörde sig någonstans norr om och bortom Loussajärvi, alltså i riktning mot Krokvik men inte riktigt så långt borta. Ljuset som var på mycket låg höjd stannade upp och ett tunt molnskikt bildades kring det. Ljuskran-sen som uppstod i molnet var fyrkantig!

(Norrländska Socialdemokraten, 29/12 1976)

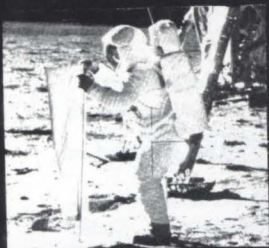
JOHANNESDAL, 29/12 1976

Vid sjutiden på onsdagsmorgonen såg Birgitta Vikström, Wii-Haga, ett ljusfenomen på väg till jobbet.

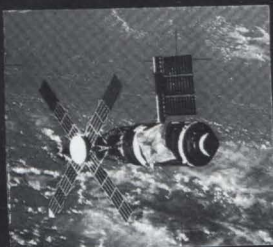
- Föremålet, som såg ut som överdelen på en sol, stod stilla i fem minuter. Sedan närmade det sig Alnö med en våldsam fart för att sedan stiga rätt upp på himlen.

Föremålet var stort, glödde starkt och såg ut att sväva ett 100-tal meter över marken åt Bistahället.

(Dagbladet, 5/1 1977)

RYMDFART

SOL-SKALV

Det är tydligen inte bara på diverse planeter, som det förekommer "jord"-skalv. NASA:s OSO-8 - Orbiting Solar Observatory - tycks ha registrerat en aktivitet i solens atmosfär, som tyder på en slags seismisk aktivitet på solen. Ett franskt expert-team har med hjälp av mycket användbara, ultraviolette mätinstrument i OSO-8 observerat svängningar i solens atmosfär. Svängningarna förekommer var 14 minut och under denna tidsrymd rör sig atmosfären synligt upp och ned med en höjdskillnad på c:a 1300 km. En av projekt-ledarna, dr Roger Thomas, säger: "Vi vet faktiskt inte vad det är, som pågår."

SATELLIT I SNÖRE

NASA undersöker nu möjligheten att använda en satellit "i snöre" som en del av lasten för Rymdfärg-Orbiter-fartyget. Satelliten skulle upphängas eller förtöjas med en kabel från Orbiter's lastrum och följa i ett snöre efter fartyget. Arrangemanget skulle möjliggöra att företa undersökningar av atmosfärsområden från jordens yta till 80 km's höjd, samt diverse andra undersökningar. Den första "satelliten i snöre" ska i så fall kunna provas redan 1980.

MÄNFÄRD 1980

NASA har nu utvalt en grupp vetenskapsmän, som skall studera och planlägga experiment för en obemannad månfärd 1980. Denna månexpedition blir den första sedan Apollo 17 1972. Projektet omfattar en "ekonomiskt skapad" rymdsond, som skall i polär bana kring månen och en mindre ledsagssatellit. Båda uppsändningarna ska ske från Cape Canaveral och ska gå i bana kring månen i ett

års tid. Under denna tid ska sonerna undersöka månytan, bl.a. med hänsyn till s.k. mascons, masskoncentrationer under månytan, som ger variationer i månens dragningskraft.

EINSTEIN-SOND

I slutet av juni månad uppsändes en sond eller satellit - Gravity Probe A eller GP-A - vars viktigaste instrument var ett ur. Satelliten ska användas för att pröva en viktig del av Einsteins allmänna relativitetsteori, nämligen den s.k. ekvivalensprincipen. Denna säger sammanfattningsvis att det i ett begränsat område i rymden är omöjligt att skilja mellan verkningarna p.g.a. av acceleration och de orsakade av tyngdkraftsfält. När sonden sänds upp, kommer dess ur att befinna sig i ett tyngdkraftsfält, som är svagare än det, som ett motsvarande ur på jorden befinner sig i. Uren kommer därför att gå med olika hastighet - enligt den allmänna relativitetsteorin - och uret i det svagare tyngdkraftsfältet kommer att visa mer än uret på jorden. Det är denna tidsskillnad som man är intresserad av att påvisa och uppnå. Som ur används en speciell atom-hydrogen MASER, som går så "tillfredsställande", att den tappar mindre än 2 sekunder på 100 miljoner år.

INTERCOSMOS 15

Den 20 juni uppsände Sovjet kommunikationssatelliten Intercosmos 15. Satelliten tillhör en ny generation självstyrande sonder, som sänder till mottagarstationer i Ungern, Östtyskland, Tjeckoslovakien och USSR. Mottagarstationer byggs nu också i Polen, Bulgarien och på Cuba.

KÄLLA: UFO-Nyt nr 5 1976

Kvinna från Fargo i USA upplöckad i UFO?

En kvinna från Fargo i North Dakota, USA, som säger sig ha varit bortförd av varelser från UFOs har funnit att hon hamnat i hela nationens blickfång.

Fru Sandra Larson säger att bortförandet ägde rum senaste augusti, men inte har framförts förrän nu för att ingen trodde henne först. Nu sex månader senare kritiserar hennes berättelse i ett avsnitt av "AMerica" som snart körs genom ABC televisionsnät, hon har kontaktats av både CBS och NBC, och "en radiostation i California väckte upp mig efter klockan ett på natten och hade mig att prata "live" i en show", säger hon.

Fru Larson, som bor på 2101 6th Ave. S., är en spritservitris på The Flame i Fargo. Hennes dröm är att äga en egen bar... men senaste augusti den 26 ämnade hon endast åka till Bismarck, N.D., för att pröva att få ett försäljningstillstånd i staten.

Hon åkte tillsammans med en vän (hon har bett att hans namn inte skulle lämnas ut) och sin dotter Jackie, 15 år.

Dekörde på I-94 ungefär 3 km väster om Buffalo, sa hon, när "himlen lyste upp och ett högt muller hördes."

Hon sa "att vad som verkade vara åtta till tio lysande klot," landade på ett fält ungefär 60 meter från motorvägen.

Varken hon eller hennes dotter kunde ange deras storlek, "fast de såg större ut än vår bil," sa fru Larson.

Detta hände kl. 2.00 på natten, sa hon.

Vad hände sedan? "Vi hade ett tidsbortfall, och jag vet inte vad som hände allt. Nästa sak vi vet om var en timme senare och vi var tillbaka i bilen i närheten av Tower City."

Ingen av de tre kunde komma ihåg någonting av vad som hände under den timman, sa fru Larson, förrän hon var satt under hypnos i december.

"Och då kom en del tillbaka till mig," sa hon.

Under hypnos kom hon ihåg att hon blev bortförd av varelser som hon be-

skrev som "stora personer, närande en gummilik dräkt, med bandage över ansiktena och med metallarmar."

Hon sa att varelserna undersökte henne fysiskt... "nästan som om jag hade blivit dissekerad som en groda," och sedan var hon tillbaka i bilen.

Fru Larson påstår att kommunikationen med varelserna var "mental." Hon sa att varken hon eller de försökte att tala, "men det kändes som om de kände till varje tanke som korsade min hjärna."

Hon sa att när hon upptäckte sig själv i bilen, "steg tre och ett halvt UFO upp i luften."

Hon vet inte vad som hände de andra, och kunde inte förklara vad hon menade med det halva UFOt. "Jag vet inte, det bara var så," sa hon, "det är svårt att förklara."

Jackie kommer ihåg att hon under tiden befann sig på "ett fält, och jag kunde inte röra mig, med undantag för huvudet."

Hon sa att det fanns någon slags "kraft" runt hennes kropp.

"Jag kommer inte ihåg hur jag hamnade på fältet eller hur jag kom tillbaka in i bilen," sa Jackie.

Jackie som är student på andra året vid South High School, sa att hon känner att det finns varelser någon annanstans "som försöker kommunicera med oss."

Både hon och hennes mor känner på sig att dessa varelser "observerar oss hela tiden."

Tillbaka i bilen, fann de en kampare bredvid dem på vägen. De ropade till det äldre paret i kamparen, för att försöka få dem att stanna och prata, för att få veta om de sett några UFOs, men de sa "Vi ska ge oss härifrån" och körde iväg.

Fru Larson sa att de stannade vid en parkeringsplats för lastbilar och under rättade motorvägspoliserna och senare National Weather Service, "men de likom skrattade åt oss."

De sa att de lät hela saken vila "för att

Medan Sandy Larson undersöks av en varelse i ett UFO, är hennes dotters pojkvän fastspänd till vänster, väntande på sin medicinska undersökning. Teckningen är gjord efter fru Larsons beskrivning under hypnos.

alla var dumma - de ville inte tro oss."

Hon sa att hon ringde en meteorolog vid Fargo televisionen, och han sa att det hon såg "troligen var en meteor."

Den enda biverkningen från upplevelsen var att "överdelen av huvudet kändes konstigt" ett tag, sa hon, och hon var illamående tills hon underkastade sig hypnos i november.

Undersökningen av hennes upplevelse genom hypnos gjordes av dr Leo Sprinkle, ass. professor i psykologi vid University of Wyoming i Laramie.

"Jag tror att fru Larson är ärlig när det gäller tidsbortfallet vid händelsen, men jag kan inte verifiera det," sa Sprinkle i fredags.

Han sa att också han sett ett UFO och var intresserad av dem. Han hartalat med många människor som har upplevt tidsförluster "och hennes berättelse passer in i mönstret."

Han sa att folk ser ett UFO, de "blir rädda och när de kommer hem märker de att det fattas 20 minuter eller en timme."

Sprinkle sa också att han tror att jorden "är föremål för granskning av intelligenta varelser," men han sa att han inte vet varifrån, eller vad avsikten kan vara.

Varken fru Larson eller hennes dotter påstår sig ha märkt några blåmär-

ken eller märken på sina kroppar som resultat av händelsen.

Jackie säger emellertid att minst två gånger sedan dess har ett ljus slocknat av sig själv i huset, "men glödlampen var inte utbränd - den fungerade fint senare."

Hon sa också att när de kom hem, var deras hund borta och har inte återvänt. Emedan hon inte påstår att hon tror att UFOs hade någonting med det att göra, säger hon att det dock aldrig hänt förr.

Fru Larson säger att hon aldrig gillat biofilmer eller långfilmer på TV om science-fiction eller rymden. "Det är något rörande dem som alltid har irriterat mig sedan jag var en liten flicka."

Hon berättar att händelsen kom ut nu på grund av att några vänner som kände till berättelsen hade talat med en man i trakten som skriver om UFOs. Ryktet spred sig till Paul Harvey's radioprogram... "och nu ringer telefonen så ofta att jag många gånger bara låter det ringa."

Aven J. Allen Hynek från Center for UFO Studies har undersökt händelsen närmare och bl.a. varit närvarande när Sandy Larson, 32 år, blev utfrågad under hypnos.

KÄLLA: the Sun, Toronto, Canada, 13/2 1976
the North Dakota Forum, Fargo, USA, 14/2 1976

Schirmer-fallet

De flesta vetenskapsmän tycker att det skulle vara inkonsekvent att tro att homo sapiens är ensamma i universum... skapelsens krona. Försök görs nu med rymdsonder innehållande kloka universala symboler, för att kontakta intelligent liv bland ljusårens oändlighet i vår galax. Men om nu våra barnhänder som griper ut i rymdens ofantlighet redan har överträffats av besökare från rymd-tiden själv; genom observatörer som har nått oss genom de "kryphål" som vetenskapsmännen tror kan erbjuda korridorer genom tid och rum. Regelbundet hör vi talas om personer som påstår sig stå i kontakt med besättningar från ett UFO och den globala striden om sanning eller fantasi intensifieras. Ett sådant påstående görs av f.d. polischef Herb Schirmer, tidigare från Nebraska, vars berättelse togs fram i ett djupt hypnotiskt tillstånd av UCLA vetenskapsmän. I detta tillstånd av ändrad medvetenhet, gjorde Schirmer flera teckningar av farkosten in i vilken han tagits.

Vare sig du tror det eller ej, är hans berättelse fascinerande. Kanske kommer myndigheterna en dag att berätta för oss vad de vet... om de vet!

"På vänstra sidan av huvudet hade han en smal antenn. Huden i ansiktet var grå.

Hans näsa var lång och platt och munnen var smal och liksom en skåra. Hans ögon liknade kattögon..."

"Sedan talade han och sa: Är du nattvakt här i stan? Jag sa: Ja, det är jag. Han talade igen och sa: Nattvakt, kom med mig."

Så började UFO händelsen för Herb Schirmer, nu 30 år, som var polisman, och senare polischef, i staden Ashland i Nebraska, USA. Datum: 2 dec. 1967.

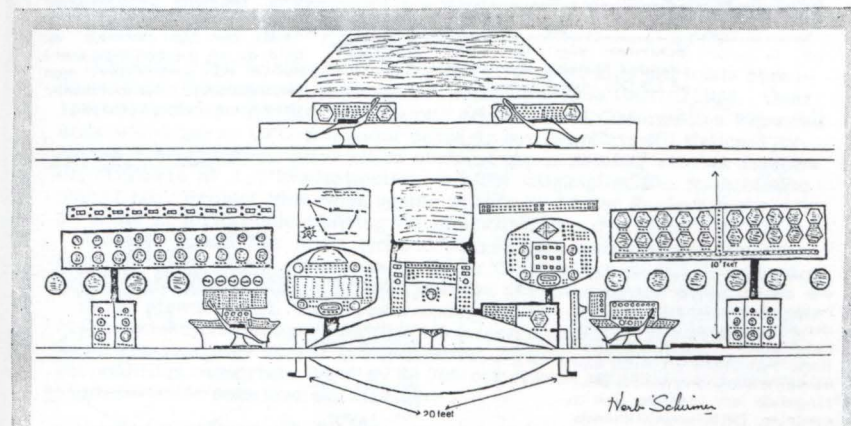
Det var ingen trevlig upplevelse, inte speciellt när han skrivit i sin polisrapport. "Såg ett flygande tefat vid State Junction 6 and 63. Tro det eller ej."

Några stadsbor hängde en docka av Schirmer som ett uttryck för att de inte trodde honom. Däcken punkterades och vindrutan slogs sönder på hans bil.

"Jag gav någon en parkeringslapp och han bara tittade på mig, skrottade och rev sönder böteslappen. Vad skulle jag göra?", sa Schirmer vid en intervju i sitt hem i Point Roberts.

Han blev inte gammal som polischef, och slutade. Han har haft andra jobb av lydnadskaraktär, inklusive jobb hos ett privat väktarbolag i Oregon. När ryktet nådde hans arbetsgivare om UFO händelsen, ombads han söka nytt jobb.

Trots förlöjligande, har Schirmer stått

Övre våning i farkosten, som den beskrevs av Schirmer under hypnos. I centrum återfinnes en tv-liknande skärm på vilken han visades ett solsystem och fick veta: "Detta är var vi är ifrån, en galax nära er". Till vänster om skärmen fanns en karta, med en sol och planeter och skrivtecken som Schirmer inte kunde tyda. Det verkade också finnas ett antal datamaskiner i rummet.

fast vid sin berättelse sedan 1967 och han känner sig redo att börja berätta för allmänheten.

"Det finns kanske ett flertal människor som har haft liknande upplevelser, som inte förs medge det," sa han.

UFO-mötet var ett svagt minne hos Schirmer, men det upptäcktes senare att det fattades 25 minuter i hans dagliga redogörelse. Amerikanska flygvapnets undersökare i Boulder, Colorado, intervjuade Schirmer och fann att han inte hade några minnen mellan tidpunkten UFOt landade och lyfte. Han hypnotiserades senare och minnet av de 25 minuterna återvände. Han har sedan hypnotiserats ett flertal gånger, de flesta gånger av vetenskapsmän sysslande med UFO vid University of California i Los Angeles. Det var under hypnos som Schirmer ritade skalenliga diagram över rymdskeppets interiör, och den gråhudadade varelse som talade med honom.

Tillsammans med vänner har han försökt kopiera ljudet som kom från farkosten genom att använda en ljudsynthesizer. Och han har fått sin berättelse bandad i en hembyggd ljudstudio i Point Roberts.

1967 arbetade han i midnattsskiftet i

den lilla staden och en stund efter midnatt upptäckte han en tjur som brutit sig ut från en auktionsladugård. Patrullmannen fick tillbaks tjuren i kätten, och gjorde kontroller vid två närliggande bensinstationer.

"Jag gjorde en radiokontroll med sheriffkontoret i Wahoo och informerade dem om att allt var som det skulle," sa Schirmer i en rapport han skrev efter hypnossessionerna. "Det var kl. 02.20 och jag fortsatte på State Highway 6 åt väster."

Sedan såg han UFOt, först som ett blixtrande rött sken, sedan som ett fotbollsformat föremål.

Han försökte anropa sheriffkontoret men radion var död. "Farkosten rörde sig över motorvägen i norr ungefär 12 meter upp i luften. Det tycktes som om någon stark kraft försökte dra patrullbilen uppför vägbanken mot farkosten som började landa."

Schirmer såg ett rött-orange ljus i botten på farkosten, och såg en lucka öppnas. "Det var då som en skepnad av en man kom ut och gick fram till patrullbilen. Sedan kom en andra man ut från farkosten och gick mot bilen. Den första mannen stod framför patrullbilen, höll

ett litet lådliknande föremål och tryckte ned någonting. Ett grönt dis sprayades över hela bilen.

"Den andra mannen gick över till förarplatsen, sträckte sig in och pressade ett silverföremål mot min nacke, just under vänstra örat. Jag kände en stickande känsla krypa genom kroppen."

Det var sedan som den gråhudadade mannen tilltalade Schirmer som "stadens nattvakt."

Den gråhudadade mannen berättade för Schirmer hur farkosten fungerade, visade honom kraftkällan och datamaskiner, samt svarade på frågor angående anledningen till farkostens besök.

Bland svaren: Farkosten hade landat för att dra ut kraft från närlägnade högspänningsledningar. Han sa: Titta nu vaktman. Och jag såg en blå boll av ljus genom en öppning. Det var som en stråle och den träffade transformatorn på en kraftledning ungefär 60 meter från farkosten. Det uppstod en blå blixst av eld och den blå bollen återvände till farkosten.

"Sedan sa mannen att en av anledningarna till att de landat var att utvinna elektricitet från kraftanläggningar. Han sa också att de observerat oss en längre tid."

En av männen berättade också för patrullmannen att rymdskeppet skulle besöka honom två gånger till under hans livstid. "Om jag var någon slags bluffmakare, skulle jag sagt att jag haft ett besök förra veckan, men det är inte sant. Jag har inte sett någonting sen dess."

Under hypnos har Schirmer ritat detaljerade skisser över skeppets kraftmaskineri, vilket rymdmannen sa baserades på reversibel magnetism."

Han såg ett rum fullt med måtarliknande föremål med kablar kopplade emellan. I mitten av rummet fanns ett rödlysande föremål, som en roterande fotboll.

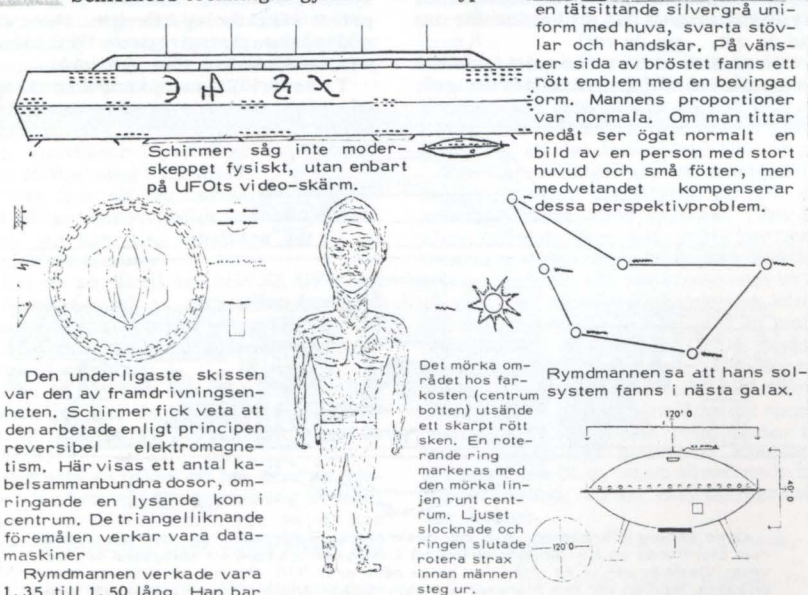
Schirmer sa att han fördes med en glashiss till en annan våning i farkosten och sågen tv-liknande skärm som rymdmannen skötte. Han visade Schirmer hur hans eget solsystem såg ut "i en galax nära din," och såg bilder av farkostens moderskepp på skärmen.

Vid skärmen fanns en karta av en sol och sex planeter "med något skrivet bredvid varje planet. Språket var ett jag inte kunde läsa."

Schirmer såg fyra män och talade med två av dem, och hoppas att andra som sett liknande varelser ska våga berätta om dem.

KÄLLA: the Province, 20/3 1976

Schirmers teckningar gjordes under hypnos

Hemligt UFO-arkiv frisläppt!

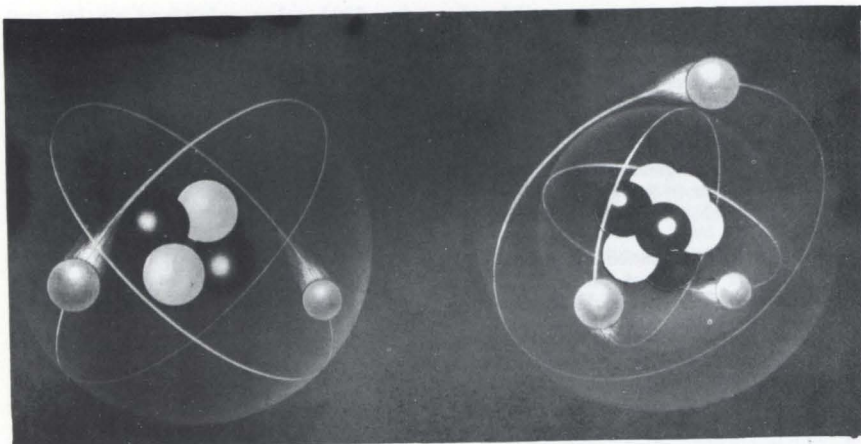
Den 9 juli i fjol frisläppte amerikanska flygvapnet hela sitt arkiv rörande den undersökning av UFO-fenomenet som pågick åren 1948 till 1969. Över 140.000 sidor av hittills "top-secret" och begränsad information rörande undersökningar av UFO-fall under dessa år har överförts till National Archives i Washington. Efter att ha sorterat upp materialet, som tar ungefär ett utrymme av 1,2 kvadratmeter, var det tillgängligt för undersökare den 12 juli. Project Blue Book består av mer än 12.000 observationer och av dessa är fortfarande omkring 700 oidentifierade, dvs cirka 6 %.

Allen J. Hynek har blivit ombedd att redigera materialet och sammanfatta det. Han säger att många av dessa 700 oförklarade fall är mycket, mycket intressanta och det är dem som han ska koncentrera sig på.

Harri Stewart, f.d. flygvapnets undersökare, säger att det inte är några fantastiska avslöjningar som görs i och med materialets frisläppande. De flesta observationer härrör från meteorer, flygplan, väderballonger, skoj och opålitliga rapporter. Ingen av de 700 resterande rapporterna indikerar något bevis för utomjordiska farkoster.

KÄLLA: Daily News, 26/6 1976

Houston Chronicle, 20/7 1976

energitröskeln i atomstrukturen ändras på grund av inflytande utifrån (Max Plancks teori). I det fysiska planet tycks elektronen i atomstrukturen flyttas bort från sin bana. Enligt mitt (Cathies) antagande, flyttar sig elektronen inte från en bana till en annan. Men det är den illusion vi får, eftersom vi inte är utrustade till att uppfatta elektronens bana under antimateria-kretsloppet. Det som i verkligheten sker är att radien i spiralrörelsen ökar eller minskar för att uppta eller avge den tillförda energin från atomstrukturen. Om det tillförs energi, utsträcker elektronen sin bana för att upprätthålla balans i systemet eller omvänt. Ljus - eller vilken annan strålningsenergi som helst med frekvens över eller under ljusets - uppstår därför på grund av omärkbare förändringar i radien hos elektronernas spiralrörelse under antimateriakretsloppet. Om denna hypotes är korrekt, kommer förflyttning från en punkt i rummet till en annan, oavsett av det till synes vardande avståndet, att vara möjlig. Genom att manipulera med frekvenshastigheten under antimateriakretsloppet (eller snarare antimateriaspiralrörelsen), kan tiden och ljusets hastighet varieras direkt proportionellt med det önskade värdet.

Detta tror jag är den framdrivningsmetod, som UFO:n använder, och det

är kärnan i hela den teori, enligt vilken jag konstruerat det globala UFO nätsystemet."

Så långt Bruce Cathie. Och eftersom UFO:nas banor och uppdykande bra svarar mot hans och Aimé Michels var för sig upptecknade nät över hela jorden, kan man inte bara avvisa Cathies teorier. Och det är ju de fysiska resultaten som talar - i denna fysiska värld, i vår illusoriska verklighet.

Eller är det Cathies verklighet som är illusorisk? Tiden får utvisa det.

Det skall också bemärkas, att sådana berättelser som, att en person upplevt två dygn på en främmande planet, men upptäcker vid hemkomsten att han endast varit saknad några få timmar här på jorden, inte är så osannolikt ändå. Varje planet har sin egen tidshastighet, och om själva resan kan företas på ingen tid, skulle tidshastigheterna mellan två planeter gott vara så stora, som det angivits. Ett jordiskt exempel: Tidshastigheten hos en fluga är enligt vetenskapliga försök 6 till 10 gånger högre än för oss människor. När den varierar, skylls det i detta sammanhang på temperaturen som modifierande faktor. Och hur stor är männens tidshastighet för en spylfluga?

KÄLLA: UFO Aspekt 1/77

FORTS. FRÅN SID 31 NÄROBSERVATION I CONNECTICUT

14, och Gregg Bond, 15, (vilkas namn och adresser förekom i tidningsartiklar) efter lägret avslutats och de kommit hem, bort från det tydliga trycket inom gruppen. Båda stödde oberoende originalberättelsen, över en månad senare.

Inga fysiska spår kunde upptäckas i området för observationen. Inga av vittnena led av illamående eller obehag.

TEKNISKA KONSULTER:

Astronomi: dr. J. Allen Hynek: "Ingen astronomisk förklaring möjlig för tillfället."

Meteorologi: Dept. of Atmospheric Science, CSU: "Sannolikheten av en väderrelaterad förklaring är ganska liten i det här fallet. En möjlighet är en formation känd som "vägmoln" över Blueberry Mtn., som kan reflekteras tillbaks ljus, men dessa moln förekommer vanligen vid kallare väderlek och varar längre."

Varn Zurick, NOAA/ERL, Colorado: "Jag har undersökt de meteorologiska radararkiven från N.Y.C. och Chatham, Mass. för tiden 15.40 till 15.51. Denna radar är mycket känslig och registrerar både regnceller och flygplan. Inget fanns registrerat över Winsted dessa tidpunkter."

Flygning: Herb Roth, United Air Lines: "Ett plan med fasta vingar behöver konstant fart framåt för stabilitet. En farkost med roterande vingar som enhelikopter (och även en underlig, tefatsformad svävarbil experiment Ed.) avger ett starkt nedåtgående tryck, och vittnena var alla 45-75° vinkel nedanför. Därför kan inte detta ha varit en konventionell flygfarkost."

Sociologi: dr Robert Hall: "Winsted fallet är en förbryllande blandning. Om jagtar en skeptikers ståndpunkt, är fallet inte övertygande. Om jag studerar detaljerna och försöker uppskatta en möjlig förklaring, tror jag att oddsen pekar mot att vittnena verkligen såg nå-

got de inte kunde förklara. Ens slutsats beror på om man söker ett järnhårt fall eller den mest troliga hypotesen.

Det är omöjligt att utesluta en bluff, men på grundval av inre bevis tror jag att sannolikheten för det bara är ungefär 30 %. Däremot, uppskattar jag sannolikheten för att brevet om påstådd bluff självt är en "motbluff" till 80 %. Emellertid kunde ytterligare bevis ändra dessa uppskattningar grundligt. Vi skulle behöva mer detaljerade intervjuer med alla eller de flesta vittnena för att göra en bättre värdering."

SLUTSATS:

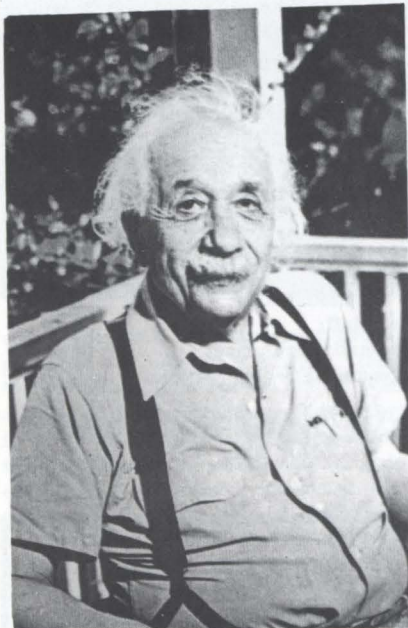
Sannolikhet för en bluff:	30 %
naturlig förklaring:	20 %
genuin UFO-observation:	50 %

KÄLLA: International UFO Reporter
Vol. 1 no. 1

— Vad hände med den lilla kanunen?

Nya rön från Mars Thomas ü Orr

Einsteins teori bekräftad

Den 6 januari 1977 meddelade forskarna från Viking-projektet bl.a. att man med hjälp av den mest noggranna långdistansmätningen någonsin, erhållit nya bevis på giltigheten av Einsteins allmänna relativitetsteori. Mätningen gjordes medelst radiosignaler mellan Vikingfarkosternas landnings- och kretsarmmoduler på och kring Mars och antensystem på jorden. Mätningen uppges vara så noggrann, enligt dr Irwin Shapiro, M.I.T., att osäkerhetsfaktorn över hela avståndet är på 5 tio miljoner miljondelar.

Dr Shapiro och hans forskargrupp inom Vikingprojektets radiovetenskapliga del gjorde det yttersta för att utröna huruvida solens gravitationsfält avböjde och därmed fördröjde radiosignalerna (och all annan form av radiomagnetisk strålning) då de passerade särskilt nära solen, vilket skulle vara fallet enligt Einstein.

Svaret är nu givet: det gör det. Dr Sha-

piro antar att efter ytterligare analyser kommer Vikingexperimentet visa, att fördröjningen av radiosignalerna förorsakades av solens gravitationsfält samt överensstämmer med beräknade värden, c:a 1/200 miljondels sekund, $5 \cdot 10^{-9}$ sek., eller 5 nanosekunder, allt baserat på Einsteins teori.

Experimentet utfördes den 25 november 1976 under solkonjunktionen, dvs Mars-förmörkelsen. Vid den tidpunkten gick Mars i sin bana in bakom solen, allt relativt jorden, orsakande en total blackout, tystnad, i kommunikationerna mellan Vikingmodulerna och rymdkontrollen på jorden. Exakt före och efter blackout-ögonblicket sändes radiosignaler från antensystem i Goldstone, Calif., och Canberra, Australien, till båda farkosternas kretsar- och landarmoduler och åter till jorden från dem. Tur och retur-tiderna för radiosignalerna mättes synnerligen noggrant.

Resultaten var i överensstämmelse med den allmänna relativitetsteorin, enligt dr Shapiro, som också sade, att "han skulle ha blivit mycket överraskad om så icke varit fallet, men att man inte bara okritiskt kan anamma teorier. Fysiken är att experimentellt nalkas naturen, och Einstein begynte med att förklara avvikelser i Newtons gravitations-teori. Det är fullt tänkbart att vi vid något tillfälle kommer att finna att även Einsteins teori faller sönder och inte längre kan betraktas som helt adekvat teori för hur naturen beter sig."

Mars-skalv rapporterat

Dr Donald Anderson vid California Institute of Technology, chef för Vikingprojektets seismologiska forskargrupp, meddelade, att Viking II:s landningsmoduls seismometer registrerat en ovanlig händelse i mitten av november månad 1976.

Om det var ett "jord"-skalv, var det i så fall det första som någonsin registrerats på Mars av instrument från jorden. Skalvets epicentrum torde ha legat c:a 6500 km från landarens position, och varit av magnituden, styrkan, 6 eller mer enligt Richterskalen.

Närobservation i Connecticut

Vilka nödvändiga krav bör man ställa på en sann provokativ UFO-observation - en CE I (Close Encounter of the first kind, UFO sett inom 150 meters avstånd)?

- Det borde ha setts av många pålitliga människor.
- Det bör vara mycket nära, för att kunna utsluta enkel felidentifiering av avlägsna föremål.
- Det ska uppträda under dagsljus för att kunna ses tydligt.
- Det ska dyka upp och uppföra sig på ett främmande sätt.
- Det ska stämma överens med det allmänna mönstret för närobservationer - diskusformat, kanske en kupol... en bana innehållande svävande och snabb acceleration, och många andra faktorer som det påstås ha uppvisat.

Här är ett sådant fall, ett som hände i somras; kanske ett av årets bästa. Det rapporterades av Ira Leifer, en 23 år gammal campingledare med en B.S. grad i politiskt vetande, och 13 campare, alla 14-15 år gamla. Vi är tacksamma för Paula Holmes (APRO) mycket behjälpliga assistens i fallet.

Datum: Onsdagen den 28 juli 1976 kl. 15.45, EDT.

Plats: Camp Delaware, en pojkcamping 5 km SW om Winstead, Connecticut. Sågs genom en öppning bland träden vid toppen på Blueberry Mountain (438 m), 1,5 km NW om campingen och 120 meter över Crystal Lake.

Föremålet liknade ett tefat med platt botten, eller ett halvklot, 4,5-7,5 meter i diameter. Ytan var ogenomskinlig, silvermetallisk i färgen, med glänsande, jämn struktur. Inga fogar eller detaljer upptäcktes. En lila "aura" eller dimma fanns runt hela kroppen, och ovanpå tefatet fanns en röd "kupol" (eller volym med lysande gas). Ingen hetta eller lukt

rapporterades.

En hög vinande ton (som feedback från en högtalare) fick vittnena att titta upp. Föremålet hade dykt upp på ett obevittnat sätt i en brant vinkel i förhållande till vittnena. Det svävade där på platsen i 15-25 sekunder. Ett andra "vinande" angav dess snabba avfärd. Ledaren angav detta som snabbt vertikalt uppstigande på 1-2 sekunder, medan några av camparna inte kunde säga hur det försvann trots att de fortsatte att stirra.

Vittnena beskrev vädret som klart och lugnt och minst 23°C eftersom de svetades. Am. Väderbyrå höll med: klar himmel med tunna cirrusmoln på 6.000 meters höjd, västlig vind 1-3 m/s, 21-24°C med låg fuktighet, 30-40 %.

Föremålet sågs av 14 vittnen som vilade under en hajk. Ira Leifer sa att föremålet svävade "precis som på bio - det var verkligen konstigt". Han angav händelsen "som en chockerande upplevelse," och beskrev gruppen som "mål-lös". Kerry Ezrol, en av hajkarna, var tidigare skeptisk mot UFOs. "Men jag vet inte nu." När föremålet försvunnit sprang hajkarna nedför kullen tillbaks till lägret.

Ursprunglig källa: Winstead Police Dept. via UFO Hotline. En sammanfattande rapport gjordes av Ira Leifer per telefon ungefär 24 timmar efter observationen. Från nästa dag tills campingen avslutades, beslöt föreståndarna att hindra press liksom undersökare från att kontakta vittnena med anledning av den påtagliga oron. Endast tre av de tretton camparnas namn är kända. Skriva redogörelser från alla 14 vittnena erhöles via post, genom Paula Holmes APRO, men ingen är underskriven.

Bradley International Airport är den närmsta FAA radarn från Winstead räknat, men VD:n berättade att de inte har

ASTRONOMISKA DATA
(Stockholms horisont)

Planet/datum	upp kl.	ned kl.	synlighet	solen upp	solen ned
Mars 15/2	07.02	14.09	ej synlig	07.26	16.39
Mars 15/3	05.46	14.39	ej synlig	06.07	17.48
Mars 15/4	04.10	15.13	ej synlig	04.36	19.01
Venus 15/2	07.51	21.39	synlig i väster	Meteorskurar: 20-22 april	
Venus 15/3	05.36	21.37	synl. i v. & ö.		
Venus 15/4	03.33	17.56	synlig i öster		
Jupiter 15/2	09.13	01.46	synlig i sydväst		
Jupiter 15/3	07.29	00.20	synlig i sydväst		
Jupiter 15/4	05.38	22.53	synlig i sydväst		
Saturnus 15/2	14.48	07.27	synlig i nordost		
Saturnus 15/3	12.45	05.34	synlig i nordost		
Saturnus 15/4	10.40	03.31	synlig i nordost		

några uppgifter om någonting ovanligt. Deras radar uppmärksammar inte föremål som inte rör sig. En kontroll hos många poliskontor, nyhetsagenturer, Talcott Mr. Science Center i Avon, och mindre flygplatser gav inte några ytterligare vittnen eller rapporter. Johnnycake Airport i Harwinton hade inga flygningar över Winsted eller observationer. Stadspolisens vid Troop B, Canaan, kände inte till något som skulle stimulera rapporten. William Jacqueman från Winchester Weather Station uteslöt väderballonger från New York och Albany på grund av vindriktningen.

Pease Air Force Base är den närmsta SAC basen nordväst om Connecticut; hade någon UFO-rapport mottagits, hade hejdande plan sänts upp därifrån. Public Information Officer överste Pierce sa att inga undersökningar gjorts, och tillade att ingen experimentell farkost som nu provades hade så lång räckvidd. En helikopter pilot i flygreserven likna-

de vinandet vid ljudet från en hackande turbinmotor, men tillade att det lätt skulle känts igenom som en sådan.

Det finns två störande element här: ett är ett brev skickat till en lokal tidning antagligen från fyra campare, erkännande att händelsen var en bluff som gått dem ur händerna. Det publicerades fem dagar efter observationen och var undertecknat med fyra initialer. Campingföreståndarna, Joseph och Ruth Wainstock, informerade tidningen om att inga av initialerna stämde med de osläppta namnen på camparna. IUR har också fått ett tips från en reporter som anlände till lägret och fick veta av en förälder till en av camparna att ledaren preparerade innehållet av vad som skulle sägas. Leifer förnekade reporterens anklagelse.

För att undersöka om dessa påståenden var sanna, ringde vi Kerry Ezrol,

forts. sid 27

VILL DU HA UFO-RAPPORT
GRATIS UNDER 1977?

SKAFFA I SÅ FALL TRE NYA HELÅRSPRENUMERANTER OCH NAMNGE
DESSA I ETT BREV TILL...

UFO-RAPPORT
Sturegatan 32 A
571 00 Nässjö

OM DU REDAN BETALT IN 36:- SÄNDER VI DESSA I RETUR NÄR PRE-
NUMERATIONSavgiften FRÅN "DINA" TRE PRENUMERANTER KOM-
MIT IN.

Efterlyses

OM DU HAR NÅGRA AV FÖLJANDE BÖCKER I DIN BOKHYLLA OCH ÄR
VILLIG ATT SÄLJA ELLER SKÄNKA DEM TILL SUFORC, HÖR SNARAST
AV DIG MED ETT BREV.

UFOs YES/David Saunders & Roger Harkins
SCIENTIFIC STUDY OF UNIDENTIFIED FLYING OBJECTS/Edward Condon
UFOs OVER THE AMERICAS/Jim & Coral Lorenzen

